Parlamentul European
2019-2024

Comisia pentru control bugetar

2023/2045(INI)

25.9.2023

PROIECT DE RAPORT

referitor la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene - combaterea fraudei - raport anual pe 2022
(2023/2045(INI))

Comisia pentru control bugetar

Raportoare: Maria Grapini

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....3

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene - combaterea fraudei - raport anual pe 2022
(2023/2045(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolul 310 alineatul (6) și articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

– având în vedere raportul Comisiei din 27 iulie 2023 intitulat „Al 34-lea raport anual privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei – 2022” (COM(2023)0464) (Raportul PIF 2022),

– având în vedere raportul pe 2022 al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) [1]și raportul anual pe 2022 al Comitetului de supraveghere a OLAF[2],

– având în vedere Raportul anual pe 2022 al Parchetului European (EPPO), publicat la 1 martie 2023,

– având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (Regulamentul privind condiționalitatea)[3],

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize[4] („Regulamentul privind dispozițiile comune”),

– având în vedere propunerea Comisiei din 16 mai 2022 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (reformarea Regulamentului financiar) (COM(2022)0223),

– având în vedere Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal[5] („Directiva PIF”),

---

[1] OLAF, „Twenty-third report of the European Anti-Fraud Office, 1 January to 31 December 2022 (Al 23-lea raport al Oficiului European de Luptă Antifraudă, 1 ianuarie-31 decembrie 2022), 2022.
[2] „Activity Report of the Supervisory Committee of OLAF – 2022” (Raportul de activitate al Comitetului de supraveghere a OLAF – 2022), JO C 225, 27.6.2023, p. 1.
[3] JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1.
[4] JO L 231, 30.6.2021, p. 159.
[5] JO L 198, 28.7.2017, p. 29.

– având în vedere Raportul Comisiei din 16 septembrie 2022 către Parlamentul European și Consiliu intitulat „Al doilea raport referitor la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal” (COM(2022)0466),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 13 iulie 2022 intitulată „Raportul din 2022 privind statul de drept” (COM(2022)0500),

– având în vedere studiul intitulat „Strengthening the fight against organised crime: Assessing the legislative framework” (Consolidarea luptei împotriva criminalității organizate: Evaluarea cadrului legislativ), publicat în decembrie 2022[6],

– având în vedere raportul intitulat „Assessing the Threats to the NextGenerationEU (NGEU) fund – A Joint Europol-OLAF Report” (Evaluarea amenințărilor la adresa fondului NextGenerationEU (NGEU) – un raport comun Europol-OLAF), publicat la 6 iunie 2023,

– având în vedere nota de închidere a Ombudsmanului European referitoare la inițiativa strategică privind transparența și responsabilitatea Mecanismului de redresare și reziliență din 12 septembrie 2023 în legătură cu cauza SI/6/2021/PVV, deschisă la 24 februarie 2022,

– având în vedere Documentul de analiză 04/2023 al Curții de Conturi Europene (CCE) din 6 iulie 2023 intitulat „Digitalizarea gestionării fondurilor UE”,

– având în vedere Raportul special 06/2023 al CCE din 13 martie 2023 intitulat „Conflictul de interese în cadrul cheltuielilor UE din domeniul coeziunii și al agriculturii - Cadrul necesar există, însă măsurile legate de transparență și de detectare sunt afectate de o serie de lacune”,

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/785 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Programului Uniunii de luptă antifraudă și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 250/2014[7],

– având în vedere rezoluția sa din 23 noiembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind digitalizarea raportării, monitorizării și auditului european[8],

– având în vedere rezoluția sa din 19 ianuarie 2023 referitoare la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene - combaterea fraudei - raport anual 2021[9],

– având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A9-0000/2023),

---

[6] Comisia Europeană, Direcția Generală Migrație și Afaceri Interne, Blondes, E., Disley, E., Hulme, S. et al., Studiul „Strengthening the fight against organised crime – Assessing the legislative framework”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022.
[7] JO L 172, 17.5.2021, p. 110.
[8] JO C 224, 8.6.2022, p. 11.
[9] Texte adoptate, P9_TA(2023)0018.

A. întrucât, în conformitate cu obligația prevăzută la articolul 325 alineatul (5) din TFUE, în fiecare an, Comisia, în cooperare cu statele membre ale UE, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind măsurile luate pentru punerea în aplicare a articolului (cunoscut sub numele de Raportul privind protecția intereselor financiare - PIF);

B. întrucât buna gestiune a cheltuielilor publice și protecția intereselor financiare ale UE ar trebui să reprezinte elemente esențiale ale politicii UE pentru a crește încrederea cetățenilor, garantând utilizarea corectă și eficace a banilor contribuabililor;

C. întrucât raportul PIF se bazează pe informațiile furnizate de statele membre, inclusiv pe datele privind neregulile și fraudele detectate;

D. întrucât numărul neregulilor de natură frauduloasă detectate și raportate demonstrează rezultatele eforturilor statelor membre de a combate frauda și alte activități ilegale și nu ar trebui interpretat ca o indicație a nivelului de fraudă din statele membre;

E. întrucât există diferite niveluri și diferiți actori implicați în protecția bugetului UE prin prevenire (întreruperea și suspendarea plăților), detectare, corecții financiare și recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit;

F. întrucât sistemul de detectare timpurie și de excludere protejează bugetul UE de riscurile de insolvență, neglijență, fraudă sau nereguli comise de actori privați;

G. întrucât mecanismul de condiționalitate privind statul de drept permite luarea de măsuri în cazurile de încălcare a principiilor statului de drept care afectează sau riscă să afecteze grav buna gestiune financiară a bugetului UE sau interesele financiare ale UE;

H. întrucât articolul 22 din Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență [10] (Regulamentul MRR) conține dispoziții privind protecția intereselor financiare ale UE;

I. întrucât nivelurile diferite de digitalizare din statele membre reprezintă un aspect care trebuie abordat prin crearea unor sisteme administrative și de raportare mai unificate, interoperabile și comparabile în UE, care să fie funcționale și care sunt necesare pentru o analiză cuprinzătoare solidă și pentru prevenirea eficace a neregulilor și combaterea fraudei și a corupției;

J. întrucât cooperarea cu partenerii internaționali este esențială pentru a proteja fondurile UE cheltuite în afara Europei și partea de venituri a bugetului UE,

Observații generale

1. salută Raportul PIF pe 2022 și analizele prezentate în acesta;

2. împărtășește opinia potrivit căreia prevenirea și detectarea fraudelor trebuie să se bazeze pe o digitalizare sporită pentru a crește gradul de accesibilitate și utilizare a datelor; subliniază că trebuie instituite o guvernanță antifraudă eficientă și procese eficace

[10] JO L 57, 18.2.2021, p. 17.

orientate spre rezultate și structuri echipate în mod adecvat pentru a asigura cooperarea și coordonarea între toate componentele arhitecturii antifraudă și actorii relevanți;

3. apreciază eforturile depuse de Comisie pentru a publica anticipat Raportul PIF anual, care permite adoptarea rezoluției Parlamentului în anul n+1 și face ca observațiile și recomandările cuprinse în acesta să fie mai relevante;

4. apreciază coerența generală îmbunătățită a legislației antifraudă în întreaga UE, ca urmare a acțiunilor întreprinse pentru transpunerea corectă a normelor UE în sistemele naționale; observă că, în anumite privințe, situația este încă sub nivelul optim, în special în ceea ce privește detectarea și raportarea suspiciunilor de fraudă și nereguli și monitorizarea acestora, pentru care diferențele dintre statele membre sunt încă foarte notabile;

5. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia analiza riscului de fraudă ar trebui îmbunătățită pentru a evalua dacă raportarea unor niveluri scăzute de fraudă este o consecință a incidenței cu adevărat scăzute a abaterilor sau o consecință a detectării deficitare a acestora;

6. regretă faptul că, în multe state membre, autoritățile naționale nu dau întotdeauna curs recomandărilor Comisiei, nu raportează în mod exhaustiv sau nu adoptă în timp util bunele practici recunoscute; subliniază că în multe state membre este extrem de ridicat procentul neregulilor care sunt clasificate drept suspiciuni de fraudă chiar și la mulți ani de la raportarea lor inițială, chiar și în ceea ce privește cazurile marcate ca fiind închise; consideră că astfel de situații ar putea sugera lipsa de acțiuni subsecvente adecvate, resurse insuficiente sau insuficient instruite, lacune în comunicare sau canale de raportare ineficiente, o cooperare și coordonare deficitară sau chiar amânarea nejustificată a reclasificării neregulilor drept frauduloase pentru a ajusta raportarea statistică;

7. ia act de faptul că numărul de cazuri de fraudă și nereguli raportate de autoritățile UE și naționale competente – 12 455 în total – a crescut ușor în 2022 față de 2021; observă că finanțarea afectată de aceste cazuri în 2022 a scăzut la 1,77 miliarde EUR (de la 3,24 EUR în 2021);

8. este conștient de faptul că comparația de la an la an a raportării neregulilor nu oferă întotdeauna o analiză fiabilă a tendințelor și a modelelor, din cauza ciclului multianual de punere în aplicare a unui număr mare de programe; consideră că comparația cu o medie pe cinci ani este mai potrivită pentru identificarea situațiilor în timp real; apreciază, în acest context, că în Raportul PIF pe 2022 se face frecvent referire la rezultatele din perioada 2018-2021;

9. consideră că implicarea societății civile și a sectorului privat în eforturile de combatere a fraudei ar îmbunătăți prevenirea și detectarea și că acest lucru implică sprijinirea canalelor confidențiale și/sau a avertizorilor și a jurnaliștilor de investigație și că aceștia din urmă pot fi eficace în măsura în care se acordă acces la informații privind proiectele, beneficiarii și plățile;

10. salută comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 3 mai 2023 privind lupta împotriva corupției (JOIN(2023)0012) în care se recunoaște gravitatea corupției, care subminează eficiența

cheltuielilor publice, eficacitatea pieței unice și sustenabilitatea creșterii economice; subliniază că lupta împotriva corupției este unul dintre angajamentele Uniunii, la egalitate cu transparența și integritatea;

11. este preocupat de faptul că este dificil să se estimeze cu mare precizie măsura în care criminalitatea organizată beneficiază ilegal de finanțele UE; susține că este necesară o abordare comună pentru a evalua impactul criminalității organizate asupra fondurilor UE și pentru a evalua eficacitatea măsurilor luate pentru a soluționa această problemă în toate statele membre; invită Comisia să lanseze rapid toate acțiunile necesare pentru a realiza această armonizare;

12. susține că lipsa unei transpuneri eficiente a legislației naționale în multe state membre oferă oportunități pentru criminalitatea organizată de a desfășura o serie de activități transfrontaliere ilegale în domenii care afectează interesele financiare ale Uniunii; reiterează, prin urmare, solicitările sale anterioare de revizuire a Deciziei-cadru 2008/841/JAI a Consiliului privind lupta împotriva crimei organizate[11];

13. observă că Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025[12] urmărește să stabilească instrumentele și măsurile de perturbare a modelelor de afaceri și a structurilor organizațiilor criminale la nivel transfrontalier, atât online, cât și offline; invită statele membre să contribuie la eforturile Comisiei și să creeze rețele regionale de cooperare pentru schimbul de informații privind cazurile și strategiile de combatere a fraudei comise de criminalitatea organizată; reamintește, în acest sens, importanța noii propuneri de directivă privind recuperarea și confiscarea activelor[13], a cărei punere în aplicare eficace ar oferi autorităților instrumente mai bune pentru a priva grupurile de criminalitate organizată de mijloacele financiare necesare pentru a desfășura activități infracționale suplimentare;

14. subliniază că, în ceea ce privește cazurile de corupție, EPPO a raportat 87 de infracțiuni investigate la sfârșitul anului 2022 (față de 40 de cazuri investigate în primele șapte luni de activități operaționale în 2021); remarcă faptul că, în cadrul Sistemului de gestionare a neregulilor (IMS), în perioada 2018-2022, 30 de cazuri au fost raportate de 10 state membre, 5 legate de agricultură, 22 de cazuri legate de politica de coeziune și 3 cazuri legate de fondurile de preaderare, cu un impact financiar global estimat la aproximativ 50 de milioane EUR;

15. subliniază încă o dată că corupția, în special corupția la nivel înalt, inclusiv în instituțiile UE, este o infracțiune deosebit de gravă, cu potențialul de a se extinde dincolo de frontiere, afectând interesele financiare ale Uniunii și economia UE în ansamblu și subminând încrederea cetățenilor în instituțiile democratice din UE și din statele membre; reiterează faptul că, în cadrul instituțiilor UE, trebuie să existe o politică de toleranță zero față de corupție; sprijină integrarea combaterii corupției în elaborarea politicilor UE;

[11] JO L 300, 11.11.2008, p. 42.
[12] Comunicarea Comisiei din 14 aprilie 2021 referitoare la Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025 (COM(2021)0170).
[13] Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 2022 privind recuperarea și confiscarea activelor (COM(2022)0245).

16. salută includerea de către Comisie a unei secțiuni specifice privind combaterea corupției în raportul său privind statul de drept, pentru a oferi o analiză comparativă aprofundată a abordărilor, procedurilor și instrumentelor utilizate de statele membre în lupta lor împotriva corupției și pentru a contribui la evaluarea domeniilor care sunt cele mai expuse riscurilor;

17. observă că, prin intermediul IMS, în perioada 2018-2022, au fost raportate 375 de cazuri legate de conflicte de interese, care sunt adesea detectate în medii similare celor în care au loc practici de corupție; subliniază că marea majoritate a cazurilor de conflicte de interese raportate sunt legate de punerea în aplicare a politicilor de coeziune (86 %, față de 9 % pentru agricultură și 5 % pentru preaderare), implicând aproape 117 milioane EUR în total pentru această perioadă; subliniază că conflictele de interese raportate indică în principal relațiile dintre beneficiarii fondurilor și contractanții și subcontractanții acestora, în timp ce doar 7 % dintre cazuri se referă la conflicte de interese în etapa de atribuire și/sau de evaluare a proiectelor, implicând astfel membri ai comisiilor de evaluare;

18. consideră că acesta ar putea fi un indicator al impactului pozitiv și al efectului disuasiv al modificărilor aduse normelor financiare, care au devenit aplicabile tuturor autorităților naționale care gestionează fonduri UE, împreună cu faptul că o treime din cazuri au fost detectate prin surse externe sistemului de gestiune și control, inclusiv avertizori și jurnaliști de investigație, ceea ce sugerează un nivel adecvat de transparență și accesibilitate și contribuții din partea societății civile;

19. este conștient, de asemenea, de faptul că, în general, cazurile de conflicte de interese sunt mai numeroase decât cele raportate în IMS, astfel cum se indică în informațiile suplimentare primite de Direcția Generală Politică Regională și Urbană a Comisiei și de Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune cu privire la cazurile de conflicte de interese și recuperările aferente din domeniul achizițiilor publice din cadrul Fondului social european, al Fondului de coeziune și al Fondului european de dezvoltare regională, raportate direct de statele membre prin intermediul sistemului de gestionare a fondurilor UE (cunoscut sub denumirea de SFC, care, în perioada 2014-2020, a prezentat 31 de cazuri suplimentare legate de 16 programe în 11 state membre, cu un impact de 3,4 milioane EUR);

Veniturile

20. observă că, în 2022, numărul total de nereguli de natură frauduloasă și nefrauduloasă legate de resursele proprii tradiționale (RPT) (4 661) a fost cu 7,6 % mai mare decât media pe cinci ani din perioada 2018-2022; constată cu îngrijorare că sumele totale afectate de astfel de nereguli, astfel cum au fost estimate și stabilite de statele membre, au crescut, de asemenea, în mod semnificativ (cu 47 %, ajungând la 783 de milioane EUR); subliniază, pe aceeași temă, că rata globală de recuperare în 2022, atât pentru cazurile de fraudă, cât și pentru cele nefrauduloase, a fost de numai 48 % (față de 54 % în 2021) și că cifra pentru cazurile de fraudă a fost de numai 25 %, iar această rată a fost distribuită foarte eterogen între statele membre;

21. subliniază că, în 2022, Comisia a considerat pentru numai 19 rapoarte de anulare noi care i-au fost prezentate de șase state membre că s-a demonstrat în mod satisfăcător că resursele proprii tradiționale au fost pierdute din motive care nu sunt imputabile statelor

membre în cauză și că acestea nu sunt responsabile din punct de vedere financiar pentru pierderi, în timp ce, în 82 cazuri în valoare de aproape 39 de milioane EUR, Comisia a considerat că statele membre nu au demonstrat în mod satisfăcător că resursele proprii tradiționale au fost pierdute din motive care nu le sunt imputabile și că sunt considerate responsabile din punct de vedere financiar pentru pierderi (în 2022 Comisia a evaluat 135 de cazuri în valoare totală de 76,8 milioane EUR); încurajează Comisia să mențină acest mecanism eficient de revizuire a cazurilor de anulare, pentru a promova eficacitatea acțiunilor de recuperare ale administrațiilor naționale;

22. constată că, tot în 2022, inspecțiile efectuate de serviciile antifraudă și controalele ulterioare acordării liberului de vamă au fost cele mai reușite instrumente de detectare a neregulilor frauduloase și, respectiv, nefrauduloase, combinate din ce în ce mai mult cu audituri fiscale și controale la eliberarea liberului de vamă; subliniază că, în 2022, contrabanda, valoarea incorectă și clasificarea incorectă și descrierea eronată a bunurilor au fost principalele moduri de operare în cazurile frauduloase, cu o creștere deosebită a cazurilor raportate de contrabandă cu țigări;

23. constată că, în termeni monetari, China a rămas principala țară de origine a bunurilor afectate de nereguli, Statele Unite și Vietnamul fiind pe locul al doilea, respectiv al treilea, și că textilele și încălțămintea au fost bunurile cele mai afectate, atât în ceea ce privește numărul, cât și valoarea cazurilor detectate și raportate;

24. își reiterează apelul de a reduce deficitul de încasare a TVA, abordând problemele legate de lipsa de resurse, eficiența digitală limitată a administrațiilor fiscale și lacunele legislative care limitează eficacitatea măsurilor de combatere a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale; reamintește că consolidarea cooperării administrative este cea mai eficientă modalitate de combatere a fraudei transfrontaliere în domeniul TVA;

25. subliniază că EPPO are competența de a investiga infracțiunile grave împotriva sistemului comun de TVA, legate de teritoriul a două sau mai multe state membre și care implică daune totale de cel puțin 10 milioane EUR; este preocupat de datele raportate în raportul anual al EPPO pentru 2022, care indică faptul că 16,5 % dintre investigațiile sale active (185) au fost legate de fraude în materie de TVA, dar că acestea reprezintă 47 % din daunele estimate (6,7 miliarde EUR);

26. salută cel de-al doilea raport al Comisiei, publicat la 16 septembrie 2022, privind punerea în aplicare a Directivei PIF (COM(2022)0466), dar regretă faptul că Comisia s-a abținut să intervină în revizuirea pragului de 10 milioane EUR, ceea ce are un impact major asupra activităților EPPO în cazurile de fraudă în materie de TVA; subliniază că întrebările recurente și încă nesoluționate cu privire la interpretările diferite ale metodelor aplicate pentru calcularea pragului (dacă daunele care se produc în mai multe state membre ar trebui agregate, dacă țările incluse în calcul ar trebui să se limiteze la cele care participă la EPPO) fac ca situația să fie neclară; este ferm convins că pragul actual limitează caracterul disuasiv, permite autorilor să caute cea mai vulnerabilă jurisdicție pentru a se sustrage autorității EPPO și are un efect negativ asupra anchetelor, deoarece adesea autoritățile naționale nu au o imagine completă asupra amplorii activităților infracționale în etapa inițială a anchetei; invită Comisia să își reconsidere poziția în următorul raport privind transpunerea Directivei PIF și să elimine pragul sau să îl reducă substanțial, oferind în același timp orientări adecvate cu privire la metoda de calcul;

Cheltuieli

27. observă că numărul neregulilor de natură frauduloasă și nefrauduloasă raportate ca afectând acțiunile de punere în aplicare a politicilor de dezvoltare rurală a crescut în perioada 2018-2022, în principal din cauza ratei crescute de detectare a acțiunilor din perioada de programare 2014-2022; subliniază, cu toate acestea, că numărul cazurilor frauduloase detectate și raportate este în continuare mai mic decât se preconizase și că acest lucru necesită o monitorizare sporită a situației;

28. remarcă faptul că, deși în 2022 neregulile de natură frauduloasă raportate în cadrul sprijinului pentru agricultură au crescut în comparație cu 2021, ratele de detectare pentru dezvoltarea rurală au fost semnificativ mai mari decât în cazul sprijinului pentru agricultură; ia act de faptul că, în cadrul sprijinului acordat agriculturii, cel mai ridicat nivel de fraudă a fost raportat pentru măsurile de piață și că OLAF a investigat mai multe cazuri complexe legate de promovarea produselor agricole;

29. regretă că, în perioada 2018-2022, atât în ceea ce privește dezvoltarea rurală, cât și plățile directe, contribuțiile la detectarea cazurilor frauduloase furnizate de analiza riscurilor, de avertizori, de informatori și de jurnaliștii de investigație au fost foarte limitate; își exprimă, de asemenea, îngrijorarea cu privire la durata procedurilor administrative deschise pentru tratarea cazurilor de fraudă raportate, care în medie în perioada 2014-2022 au necesitat aproape patru ani de la începutul neregulii pentru a se ajunge la concluzia de suspiciune de activitate frauduloasă și aproape încă trei ani pentru a închide cazul după ce acesta a fost raportat Comisiei; subliniază că, în domeniul coeziunii, a fost nevoie de aproximativ un an și jumătate pentru a se ajunge la suspiciunea că a fost comisă o neregulă frauduloasă și de peste doi ani pentru a închide cazul de fraudă după ce a fost raportat Comisiei;

30. constată că cel mai mare număr de nereguli raportate în 2022, atât de natură frauduloasă, cât și nefrauduloasă, au afectat Fondul european de dezvoltare regională (FEDR cu 59 % și, respectiv, 67 %) și într-o mică măsură Fondul social european (FSE cu 27 % și, respectiv, 20 %); subliniază că domeniile cele mai expuse riscului sunt transporturile și protecția mediului, din cauza sumelor mari afectate de abateri, precum și cercetarea, dezvoltarea tehnologică și inovarea (CDT &I), unde recurența neregulilor frauduloase este cea mai ridicată;

31. este preocupat de faptul că, în 2022, numărul neregulilor consemnate care afectează Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA) a atins un nivel maxim și este conștient de faptul că aceste cazuri se referă la Instrumentul de asistență pentru preaderare I (IPA I) pentru perioada 2007-2013 și la Instrumentul de asistență pentru preaderare II (IPA II) pentru perioada 2014-2020; invită Comisia să valorifice lecțiile învățate în legătură cu aceste instrumente, pentru a proteja de fraude viitoarele acțiuni și inițiative cu obiective identice sau similare, cum ar fi în cazul Ucrainei, care urmează să primească resurse foarte importante din IPA și Orizont Europa, caz în care mobilizarea corectă a resurselor, chiar și în condiții foarte dificile, este de importanță capitală pentru eficacitatea procesului de aderare;

32. subliniază că, în domeniul politicii de coeziune, numărul neregulilor fără caracter de fraudă și sumele financiare aferente consemnate în primii nouă ani ai perioadei de programare 2007-2013 au fost mult mai mari decât cele consemnate în perioada de

programare 2014-2020 și că această tendință privește toate fondurile și majoritatea statelor membre;

33. observă că, în ceea ce privește politica de coeziune, cel mai frecvent tip de încălcare frauduloasă consemnată în SGN se referă la documentele justificative (incorecte, lipsă, false sau falsificate), în timp ce, în cazul neregulilor fără caracter de fraudă, cel mai frecvent tip consemnat este încălcarea normelor privind achizițiile publice;

34. ia act de faptul că, în 2022, în cazul neregulilor au fost înregistrate 770 de elementele de recuperare (față de 879 în 2021), dintre care 37 au fost pentru cazuri de natură frauduloasă (față de 54 consemnate ca fiind frauduloase în 2021), în valoare de 61,28 milioane EUR (din care 5,67 milioane EUR pentru fraudă, față de 7,04 milioane EUR în 2021);

35. observă că, în general, în ceea ce privește gestiunea directă, depistarea neregulilor frauduloase a rămas la un nivel stabil în perioada 2018-2022; apreciază faptul că, pentru gestiunea directă în perioada 2018-2022, OLAF este indicat ca sursă a depistării pentru 88 % din elementele de recuperare legate de neregulile consemnate ca fiind de natură frauduloasă, ceea ce corespunde unei proporții de 92 % din totalul sumelor recuperate; observă că aproximativ 97 % din neregulile care nu au fost consemnate ca fraude au fost depistate prin controale ale Comisiei;

36. constată că, între 2018 și 2022, recuperarea medie a rămas la un nivel pozitiv, cu o rată medie de recuperare de 56 % (care rezultă din 34 % pentru „neregulile consemnate ca fiind de natură frauduloasă” și 59 % pentru „neregulile ce nu au fost consemnate ca fiind de natură frauduloasă”);

NextGenerationEU (NGEU) și Mecanismul de redresare și reziliență (MRR)

37. este conștient de faptul că punerea în aplicare a MRR atinge nivelul maxim și că regulamentul care reglementează implementarea sa impune statelor membre să instituie sisteme de control eficace și eficiente, cu scopul de a proteja interesele financiare ale Uniunii și de a asigura respectarea normelor UE și a celor naționale; subliniază că, în special, combaterea fraudelor, a corupției, a conflictelor de interese (definite ca „nereguli grave”) și a dublei finanțări ar trebui să beneficieze de resurse și de o atenție corespunzătoare;

38. observă că Comisia a evaluat aceste sisteme de control înainte de aprobarea planurilor și, ulterior, în 2022, a efectuat 16 audituri de sistem ce s-au axat pe protecția intereselor financiare ale UE[14], vizând organismele de coordonare și de punere în aplicare, cum ar fi ministerele și agențiile; este de acord cu intenția Comisiei de a supune auditului toate statele membre cel puțin o dată până la sfârșitul anului 2023 și salută selectarea obiectivelor de audit pe baza unei evaluări a riscurilor;

39. observă că activitatea de audit a Comisiei a confirmat existența unor variații în sistemele de control intern de la nivelul organismelor de punere în aplicare și de coordonare, identificând bune practici în unele dintre procedurile existente pentru verificarea și prevenirea fraudelor, a corupției, a conflictelor de interese și a dublei finanțări;

[14] În Spania, Slovacia, Estonia, Danemarca, Grecia, Cehia, Italia, Lituania, Malta, Slovenia, Bulgaria, Cipru, Finlanda, Irlanda, Letonia și Polonia.

40. reiterează faptul că prevenirea, depistarea și anchetarea eficace a activităților ilegale care amenință punerea în aplicare a NGEU depind de colectarea și schimbul eficace de date, inclusiv de tratarea rapidă a cererilor de acces din partea serviciilor de anchetă dintr-un stat membru, precum și din alte țări sau de la nivelul UE, de către OLAF și EPPO, cărora urmează să li se acorde accesul;

41. salută analiza comună efectuată de Europol și OLAF, în care se evaluează riscurile de fraudă și nereguli în ceea ce privește NGEU; salută recomandările formulate de Europol și OLAF și invită Comisia, agențiile și organismele specializate ale UE, precum și statele membre să coopereze în mod activ și să interacționeze pentru a asigura protecția intereselor financiare ale UE atunci când pun în aplicare NGEU;

42. salută inițiativa strategică a Ombudsmanului, lansată în februarie 2022, de a examina transparența planurilor naționale de redresare și reziliență, strategiile de informare și comunicare publică cu privire la MRR și modul în care sunt supravegheate fondurile;

Digitalizarea și transparența pentru intensificarea luptei împotriva fraudelor

43. salută documentul de analiză al Curții de Conturi Europene nr. 04/2023, intitulat „Digitalizarea gestionării fondurilor UE”, în care se subliniază că digitalizarea poate eficientiza auditul fondurilor UE; evidențiază observațiile CCE potrivit cărora există multe diferențe în ceea ce privește gradul de digitalizare a cheltuielilor UE, cel mai centralizat fiind acolo unde Comisia are gestiune directă și mai fragmentat în cazul celorlalte moduri de gestiune, cum ar fi gestiunea partajată;

44. este conștient de faptul că eforturile depuse de Comisie și de alte organisme de punere în aplicare pentru digitalizarea bugetului UE trebuie să depășească numeroase obstacole pentru a îmbunătăți compatibilitatea dintre sistemele informatice utilizate de numeroasele entități implicate; apreciază, în acest sens, consecvența comunicării Comisiei din 30 iunie 2022 intitulată „Strategia digitală a Comisiei Europene – o Comisiei digitală de nouă generație” (C(2022)4388);

45. susține că digitalizarea a stimulat prevenirea și depistarea fraudelor și a simplificat procedurile administrative și că aceasta trebuie să se afle în centrul fiecărei strategii de combatere a fraudelor, inclusiv în centrul strategiilor naționale antifraudă (SNAF); invită Comisia să reitereze recomandările sale adresate statelor membre și să urmărească realizarea acestora, în special pentru statele membre care nu au adoptat încă SNAF să facă acest lucru, și să mențină SNAF la zi, profitând de oportunitățile oferite de noile tehnologii;

46. observă că, dintre opțiunile disponibile, Arachne a fost de departe cel mai utilizat sistem informatic (21 de state membre), în sprijinul fondurilor structurale și de investiții europene (fondurile ESI) și al Mecanismului de redresare și reziliență; observă că multe state membre au utilizat propriile instrumente informatice antifraudă, adesea împreună cu instrumentele UE, deși aceste instrumente erau rareori interoperabile;

47. își reiterează sprijinul pentru sistemul informatic unic integrat pentru extragerea datelor și evaluarea riscurilor prevăzut de Regulamentul financiar reformat, care ar trebui să asigure o mai bună protecție a intereselor financiare ale Uniunii;

48. ia act de faptul că digitalizarea luptei împotriva fraudelor este, de asemenea, unul dintre punctele centrale ale revizuirii planului de acțiune lansat în 2022 ce însoțește Strategia antifraudă a Comisiei (SAFC), care a fost adoptată în 2019 și care trebuie adaptată la scenariile economice și sociale foarte dinamice și la noile provocări; este conștient de faptul că Comisia a pus în aplicare cu succes 60 din totalul de 63 de acțiuni și că unele dintre acestea au un caracter continuu și sunt în curs de desfășurare; invită Comisia să prezinte Parlamentului standardele și criteriile subiacente, pe care le va susține planul de acțiune revizuit;

Arhitectura UE de combatere a fraudelor și măsurile esențiale în 2022

49. salută acțiunile lansate de Comisie în 2022 pentru a îmbunătăți nivelul de protecție a intereselor financiare ale UE;

50. subliniază că programul antifraudă al Uniunii (PAFU) a fost instituit pentru o perioadă de șapte ani, din 2021 până în 2027, iar 2022 este al doilea an de punere în aplicare a acestuia, în cadrul gestiunii directe, OLAF fiind serviciul principal pentru punerea în aplicare a programului;

51. observă că prin decizia de finanțare din 2022 s-au alocat 15,4 milioane EUR pentru componenta Hercule, 9 milioane EUR pentru componenta „Sistemul de informații antifraudă” (AFIS) și aproximativ 1 milion EUR pentru componenta IMS, ceea ce a dus la acordarea de granturi organismelor de punere în aplicare responsabile și la finanțarea formării specializate, a bazelor de date, a sprijinului pentru cercetare, monitorizare și analize;

52. subliniază că IMS este utilizat în prezent de 35 de țări, printre care se află state membre și alte țări beneficiare, cu aproximativ 700 de organizații supuse raportării, care acoperă peste 3 000 de utilizatori ai IMS și mai multe domenii, inclusiv Mecanismul de redresare și reziliență și alte domenii, cum ar fi azilul, vecinătatea și preaderarea, pe lângă domeniile tradiționale ale agriculturii, coeziunii și pescuitului;

53. apreciază rolurile complementare ale programului Fiscalis, programului pentru vămi și programului pentru echipamente de control vamal și consideră că efectele sinergice ale utilizării acestui sprijin financiar aduc îmbunătățiri concrete în domeniul impozitării, al schimbului de informații legate de riscuri și al modernizării maxime a echipamentelor de control vamal;

54. remarcă faptul că, în 2022, 22 de state membre participau deja la EPPO, abținându-se aceleași cinci țări ca în 2021; insistă ca statele membre care nu participă încă să facă acest lucru fără întârziere;

55. salută raportul anual al EPPO pentru 2022, care prezintă rezultatele primului an calendaristic complet de activități operaționale; observă că, în 2022, EPPO a prelucrat 3 318 rapoarte privind constatarea unor infracțiuni (față de 2 832 primite în cele șapte luni de activitate operațională din 2021) și a deschis 865 de anchete (față de 576 în iunie-decembrie 2021); evidențiază înghețarea a 359,1 milioane EUR (față de 157,3 milioane EUR în 2021) în urma anchetelor EPPO, ceea ce reprezintă de peste șapte ori bugetul EPPO, și că, până la sfârșitul anului 2022, EPPO a estimat, pe baza

unui număr total de 1 117 investigații active, că daunele aferente provocate de abuzuri se ridicau la 14,1 miliarde EUR;

56. invită Comisia să inițieze un dialog constructiv cu EPPO, pentru a îmbunătăți capacitatea acestuia de a răspunde provocărilor tot mai mari legate de combaterea fraudelor;

57. salută intensificarea eforturilor de depistare și rezultatele acestora, ca urmare a apelurilor din partea EPPO și a Parlamentului, fapt demonstrat de o serie de anchete privind frauda în UE inițiate în cele 22 de state membre participante, al căror număr este mai mare decât media istorică anterioară înființării EPPO; salută în acest sens Operațiunea Admiral, care a scos la iveală o fraudă de tip carusel în materie de TVA comisă de un grup organizat de infractori care își desfășurau activitatea în mai multe state membre și care sunt responsabili de fraude de o valoare estimată la 2,2 miliarde EUR;

58. salută cooperarea dintre OLAF și EPPO, care este evidențiată atât în rapoartele anuale ale OLAF, cât și în cele ale EPPO; înțelege că au loc schimburi periodice de informații între cele două oficii, în special din partea EPPO, care a răspuns la 133 de cereri de răspuns pozitiv/negativ trimise de OLAF pentru a evita desfășurarea în paralel a unor anchete cu privire la aceleași fapte; invită OLAF și EPPO să își coordoneze raportarea cu privire la acțiunile lansate, pentru ca cooperarea lor să devină concretă, având în vedere în mod specific numărul de anchete complementare solicitate de OLAF [pe baza articolului 12 litera (f) din Regulamentul privind EPPO] și numărul de cazuri de sprijinire a anchetelor EPPO la inițiativa acestuia [pe baza articolului 12 litera (e) din Regulamentul privind EPPO];

59. ia act de faptul că prima evaluare anuală la nivel înalt a cooperării dintre EPPO și Comisie a avut loc în septembrie 2022 și a vizat, printre altele, aspecte privind raportarea reciprocă, accesul la bazele de date și statutul instituțional al EPPO;

60. este preocupat de lipsa de informații privind recuperarea administrativă a sumelor datorate bugetului Uniunii, efectuată de Comisie în urma contribuțiilor EPPO, astfel cum se prevede la articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul privind EPPO, care vizează obligația EPPO de a informa Comisia fără întârziere și fără a afecta confidențialitatea și astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (4) litera (c) din Acordul EPPO-COM semnat la 18 iunie 2021, referitor la măsurile de protecție și de corecție; solicită Comisiei și EPPO să informeze Parlamentul cu privire la punerea în aplicare a acestui instrument important;

61. constată că EPPO și Europol au cooperat eficient în ceea ce privește diverse aspecte operaționale, sub egida Comitetului director al EPPO-Europol; ia act de faptul că Europol a acordat sprijin (schimb de informații, sprijin analitic, competențe de specialitate) în 28 de cazuri la cererea EPPO și că EPPO a aderat la aplicația pentru rețeaua de schimb securizat de informații (SIENA), care asigură un canal de comunicare securizat pentru cooperarea operațională;

62. ia act de faptul că, în 2022, cooperarea dintre actorii implicați s-a desfășurat în mod satisfăcător, astfel încât echipele de legătură EPPO-Eurojust s-au reunit de două ori în 2022, Eurojust a tratat 15 cazuri ale EPPO aflate în curs, iar secțiunea de anchetă a Băncii Europene de Investiții (IG/IN al BEI) a făcut 63 de sesizări pe lângă OLAF,

EPPO și alte agenții din cadrul băncilor multilaterale de dezvoltare și al agențiilor naționale de dezvoltare cărora li s-au încredințat activități inerente; remarcă faptul că, în septembrie 2022, aproximativ 100 de procurori și membri ai personalului EPPO au participat la o ședință online de sensibilizare cu privire la activitățile BEI și FEI, pentru a îmbunătăți eficacitatea cooperării dintre EPPO și IG/IN, instituită în temeiul acordului de lucru din 2021;

63. observă că, în 2022, procedurile de excludere inițiate de BEI în urma anchetelor IG/IN au condus la excluderea a patru operatori economici de la participarea la orice proiect sau activitate finanțată de BEI; invită Comisia să analizeze posibilitatea de a face mai uniforme criteriile de excludere utilizate de BEI și FEI în raport cu cele utilizate în sistemul de detectare timpurie și de excludere (EDES), având în vedere că acordurile-cadru financiare și administrative cu BEI și FEI vizează doar cinci dintre cele șapte situații de excludere EDES;

64. reamintește că cooperarea ineficace sau tardivă a statelor membre cu EPPO și OLAF sau refuzul de a coopera constituie un motiv de adoptare a unor măsuri în temeiul Regulamentului privind condiționalitatea; invită, prin urmare, EPPO și OLAF să raporteze fiecare caz în care statele membre nu și-au respectat obligațiile de a informa, de a oferi asistență, de a întreprinde acțiuni corespunzătoare și măsuri de precauție și de a asigura faptul că rapoartelor și recomandărilor li se dă curs în mod corespunzător și în timp util;

65. constată că nivelul general de punere în aplicare a recomandărilor Comisiei formulate în Raportul PIF pe 2021, care vizează toate statele membre, este considerat satisfăcător în ceea ce privește integrarea instrumentelor informatice antifraudă specifice în lupta lor împotriva fraudelor, consolidarea analizei riscurilor și, în general, dezvoltarea sistemelor informatice atât pentru venituri, cât și pentru cheltuieli;

66. sprijină intenția Comisiei de a lansa un exercițiu de monitorizare a situației actuale a serviciilor de coordonare antifraudă (AFCOS) înființate în statele membre; reamintește că ar trebui mai bine clarificate structura, rolul, responsabilitățile și mandatul AFCOS, pentru a garanta situații omogene și armonizate peste tot în Uniune, facilitând astfel cooperarea și schimbul de informații; solicită din nou Comisiei să actualizeze orientările AFCOS formulate inițial în 2015, care nu mai sunt adecvate pentru a sprijini efectiv autoritățile naționale în dezvoltarea unui serviciu de coordonare bine structurat; solicită, de asemenea, Comisiei să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la activitatea în curs în acest sens și la rezultatele exercițiului de monitorizare;

67. remarcă faptul că multe state membre trebuie să adopte sau să actualizeze SNAF și reiterează faptul că necesitatea acestor revizuiri decurge din noul context de combatere a fraudelor, EPPO fiind acum pe deplin operațional, precum și din oportunitatea de a reflecta noile riscuri semnificative, având în vedere situația tot mai complexă în ceea ce privește fraudele;

68. își reiterează satisfacția față de faptul că Comisia a încurajat statele membre să adopte SNAF, ceea ce a dus până în prezent la creșterea numărului de strategii naționale antifraudă adoptate;

69. observă că, până la sfârșitul lui 2022, numai trei state membre (Finlanda, Irlanda și Polonia) au indicat faptul că nu au adoptat nicio strategie pentru protecția intereselor

financiare ale UE și cinci state membre (Belgia, Spania, Luxemburg, Țările de Jos și România) au indicat că se află în proces de instituire a unei strategii, în timp ce celelalte state membre dispun de strategii alternative la nivel național, regional sau sectorial ori, în unele cazuri, combină aceste niveluri;

70. consideră că statele membre ar beneficia de pe urma unei evaluări periodice a cadrelor lor antifraudă, cu îndrumare din partea UE, dacă este cazul, orientate către asigurarea eficacității acestora, identificarea celor mai bune practici și revizuirea strategiilor lor antifraudă pentru a trata eventuale riscuri emergente; invită Comisia să încurajeze statele membre să efectueze evaluări independente sau inter pares ale cadrelor antifraudă, pentru a îmbunătăți consecvența acestora și a asigura standarde ridicate;

71. susține că Regulamentul privind condiționalitatea este un instrument permanent care depășește limitele unui anumit cadru financiar multianual și trebuie aplicat orizontal, ca o cerință pentru aplicarea principiilor bunei gestiuni financiare, în general, și pentru gestionarea eficientă și eficace a resurselor UE, în special, și că aceasta este o condiție prealabilă pentru accesarea tuturor fondurilor UE;

72. ia act de decizia Consiliului din 16 decembrie 2022 de a suspenda plata în folosul Ungariei a 6,3 miliarde EUR din fondurile UE; cere ca Comisia și Consiliul să ridice măsurile adoptate numai în cazul în care se obțin dovezi că măsurile de remediere adoptate de guvernul ungar s-au dovedit eficace în practică și, în special, că nu s-a constatat niciun regres cu privire la măsurile deja adoptate; își reiterează, cu toate acestea, opinia că numai cele 17 măsuri, negociate de Comisie și de guvernul ungar, nu sunt suficiente pentru a trata riscul sistemic existent pentru interesele financiare ale UE și regretă că Comisia nu a solicitat suficiente modificări și garanții de fond pentru a restabili independența sistemului judecătoresc și a reduce nivelul corupției;

73. invită Comisia să informeze rapid și periodic Parlamentul și Consiliul cu privire la toate evoluțiile pertinente și reamintește Comisiei, în special, obligațiile sale legale prevăzute la articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență și la articolul 8 din Regulamentul privind condiționalitatea;

74. este preocupat de constatările celui de-al treilea raport privind statul de drept[15] privind situația critică din Polonia, în special în ceea ce privește deficiențele grave din sistemul judecătoresc[16] și din sectorul mass-mediei; reamintește că nerespectarea de către Polonia a hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene a dus, începând din 2021, la plata unor amenzi în valoare de 360 de milioane EUR și încurajează insistent Comisia să rețină plățile din MRR până când vor fi îndeplinite în totalitate toate condițiile pentru integrarea deplină a statului de drept;

Dimensiunea externă a protecției intereselor financiare ale UE

[15] Comunicarea Comisiei din 13 iulie 2022 intitulată „Raportul din 2022 privind statul de drept” (COM(2022)0500).

[16] În ceea ce privește independența Consiliului Național al Magistraturii, există în continuare preocupări cu privire la funcționarea parchetelor, funcțiile de ministru al justiției și de procuror general fiind ocupate de aceeași persoană. Instanțele poloneze și-au exprimat, de asemenea, îngrijorarea cu privire la faptul că practica detașării procurorilor poate fi considerată o formă de retrogradare și discriminare, iar procedurile disciplinare ar putea fi utilizate pentru a limita independența sistemului judecătoresc, întrucât Camera Disciplinară a Curții Supreme încă emite hotărâri.

75. consideră că propunerea de instituire a unui cadru orizontal de sancțiuni pentru politica externă și de securitate comună este complementară instrumentelor existente și acțiunilor de politică internă și externă împotriva corupției, deja aprobate în procesul de extindere sau în cadrul Parteneriatului estic; consideră că o implicare mai consistentă în forurile internaționale, cum ar fi Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC) și Grupul de state împotriva corupției (GRECO), va contribui la promovarea bunei guvernanțe și a statului de drept ca una dintre prioritățile majore ale procesului de extindere;

76. remarcă faptul că, în perioada 2021-2022, atât numărul neregulilor fără caracter de fraudă, cât și sumele financiare implicate au înregistrat o creștere excepțională; observă că numărul mai mare de cazuri s-a datorat neregulilor legate de IPA II din perioada 2014-2020 privind asistența de preaderare pentru dezvoltare rurală (IPARD) în Macedonia de Nord și Turcia și că, pentru majoritatea acestor nereguli, sumele respective au fost mai mici de 10 000 EUR, în timp ce creșterea sumelor financiare a fost determinată de neregulile legate de IPARD din Albania; subliniază că aproximativ 10 % din nereguli au fost raportate ca reprezentând fraude și că acest procent, care se modifică în timp, a crescut semnificativ în 2020 (17 %), atingând un nivel maxim în 2021 (20 %); invită Comisia să monitorizeze în mod corespunzător aceste inițiative de finanțare și să informeze Parlamentul cu privire la posibilele probleme sistemice depistate în utilizarea resurselor;

77. consideră că fondurile din cadrul Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – Europa globală (IVCDCI – Europa globală) pentru asistență în țările din afara UE și resursele alocate pentru răspunsul Europei la războiul din Ucraina nu sunt monitorizate și controlate în mod corespunzător;

78. evidențiază că cooperarea cu partenerii internaționali este esențială pentru a proteja fondurile UE cheltuite în afara Europei și partea de venituri a bugetului UE; salută, prin urmare, acordurile de lucru pe care EPPO le-a încheiat în 2022 cu Parchetul General al Ucrainei, Parchetul General al Republicii Albania, Procuratura Generală a Republicii Moldova, Parchetul Suprem din Muntenegru, Parchetul din Georgia și Parchetul de Stat al Republicii Macedonia de Nord, precum și Memorandumul de înțelegere și acordul de lucru privind cooperarea semnat cu Departamentul de Justiție și cu Departamentul pentru Securitate Internă din Statele Unite;

79. își reafirmă convingerea fermă că numai prin consolidarea arhitecturii antifraudă a UE poate fi asigurată și consolidată în mod eficace și eficient protecția intereselor financiare ale UE, depășindu-se limitele inerente ale sistemelor naționale, care nu sunt suficiente pentru a contracara atacurile cu un caracter transnațional tot mai pronunțat împotriva intereselor financiare ale Uniunii;

°

° °

80. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.